

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине
Кж1-По2 3/24
28.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судије Растка Поповића, председника већа, судија Оливере Анђелковић, др Миодрага Мајића, Душана Агатоновића и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном поступку **окривљеног АА**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца за ратне злочине и браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2 бр. 3/23 од 05.07.2024. године, након јавне седнице већа, одржане дана 19.03.2025. године, у смислу члана 447 Законика о кривичном поступку, у присуству јавног тужиоца за ратне злочине Огњена Ђукића, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Момчила Булатовића, дана **28.03.2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе јавног тужиоца за ратне злочине, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2 бр. 3/23 од 05.07.2024. године, у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, окривљеног АА, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведеног законског прописа и одредби члана 4, 5, 33, 38 и 41 КЗ СРЈ, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година**, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, **ОДБИЈА као неоснована**, а првостепена пресуда у **непреиначеном делу ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

I

Првостепена пресуда, изјављене жалбе, одговор на жалбу и предлог јавног тужиоца за ратне злочине

Пресудом Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2 бр. 3/23 од

05.07.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од 9 (девет) година. На основу члана 264 став 1 ЗКП, у вези члана 261 став 2 тачка 1 и 9 ЗКП, окривљени АА обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 17.784,00 динара, а на име паушала износ од 40.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. На основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ББ и ВВ упућени су на парнични поступак ради остварења имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац за ратне злочине, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, на основу члана 455 став 1 тачка 3 ЗКП, усвоји жалбу тужиоца и преиначи пресуду Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2 бр. 3/23 од 05.07.2024. године, тако што ће окривљеном АА изрећи строжију казну затвора по закону, и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Момчило Булатовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439 ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, уважи наведену жалбу и ожалбену пресуду преиначи тако што ће окривљеног АА, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослободити од оптужбе, јер нема доказа да је извршио кривично дело које му је стављено на терет. Сагласно члану 447 став 2 ЗКП, бранилац је захтевао да о седници већа буду обавештени окривљени АА и његов бранилац.

У одговору на жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2 бр. 3/23 од 05.07.2024. године, јавни тужилац за ратне злочине предложио је да Апелациони суд у Београду наведену жалбу одбије као неосновану.

Јавни тужилац за ратне злочине је, поднесаком Ктж.бр.3/24 од 08.10.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, усвоји жалбу тужилаштва и преиначи пресуду Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2 бр. 3/23 од 05.07.2024. године, тако што ће окривљеном АА изрећи строжију казну затвора по закону за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, одржао је седницу већа, у складу са одредбом члана 447 ЗКП, у присуству јавног тужиоца за ратне злочине Огњена Ђукића, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Момчила Булатовића, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављених жалби, одговора на жалбу, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца за ратне злочине, из напред цитираног поднеска, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, и по службеној дужности, сходно одредби члана 451 став 2 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Разлози за одбијање жалбе браниоца окривљеног

2.1.Истицање битних повреда одредаба кривичног поступка

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, ожалбена пресуда се оспорава због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, наводећи да је изрека пресуде неразумљива, као и да су наводи у образложењу пресуде нејасни, неразумљиви и противречни, будући да је првостепени суд ожалбену пресуду засновао на исказу заштићеног сведока “С1”, који исказ је недоследан, неубедљив и нелогичан, уклапајући исказ наведеног сведока са исказима осталих сведока, иако између њихових исказа постоје противречности.

Међутим, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, супротно напред наведеним жалбеним наводима, налази да је првостепени суд о свим чињеницама важним за доношење пресуде дао довољне, јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности, нити нејасноће, док је првостепени суд у побијаној пресуди, којом је окривљеног АА огласио кривим, дао детаљне разлоге, које у свему као правилне прихвата и веће овога суда, при чему је, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног непристрасно ценио све изведене доказе и са једнаком пажњом утврдио како чињенице које терете окривљеног, тако и оне које му иду у корист.

Наиме, неприхватљиви су наводи из жалбе браниоца окривљеног да је исказ заштићеног сведока под псеудонимом “С1” у супротности како сам са собом, тако и са исказима осталих сведока којима је суд поклонио веру, при чему је првостепени суд у односу на поједине разлике како у самом исказу заштићеног сведока под псеудонимом “С1”, тако и у односу на разлике између исказа наведеног сведока, као и осталих саслушаних сведока којима је суд поклонио веру дао прихватљиве разлоге, о чему ће више бити речи код образлагања жалбе због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Ни жалбени наводи браниоца окривљеног да у уводу пресуде недостаје податак о томе да ли је пресуда донета једногласно или већином гласова, сагласно члану 428 став 1 ЗКП, нису могли бити прихваћени као основани, будући да је у уводу ожалбене пресуде назначено да је одлука донета једногласно.

Неосновано се, по оцени овога суда, жалбом браниоца окривљеног указује да је ожалбена пресуда заснована на битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП, наводећи да је пресуда заснована на доказима на којима се иста не може заснивати, односно да је заснована на исказима сведока који су саслушани пре доношења наредбе о спровођењу истраге, при чему су ти сведоци испитани, а да о њиховом испитивању није обавештен ни окривљени, ни његов бранилац.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине, изнети жалбени наводи су неосновани.

Наиме, првостепени суд је, пре него што је приступио извођењу доказа вршењем увида у исказе сведока ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ – на основу члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП-а, затим сведока, ЗЗ, сведока оштећених ВВ, ББ – на основу члана 406 став 1 тачка 2 ЗКП-

а, сведока ИИ – на основу одредбе члана 406 став 1 тачка 4 ЗКП-а и сведока ЈЈ – на основу одредбе члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП-а, дате пред Државном агенцијом за истраге и заштиту РК Сарајево и пред Окружним јавним тужилаштвом у Требињу, правилно утврдио да су наведени докази прибављени на законит начин, имајући у виду одредбе члана 299 став 4 ЗКП-а Републике Србије и члана 226 и 227 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске, које су биле на снази у време прибављања ових доказа и које су на снази данас, правилно оцењујући да докази чије је издвајање предложено од стране одбране окривљеног, на шта се и жалбом браниоца окривљеног указује, представљају законито прибављене доказе, с обзиром да су наведени сведоци саслушани пред Државном агенцијом за истраге и заштиту РК Сарајево и пред Окружним јавним тужилаштвом у Требињу на начин који је у складу са напред цитираним одредбама, због чега и по мишљењу овога суда нема сметњи да ови записници о испитивању сведока буду изведени као доказ у овом кривичном поступку, посебно имајући у виду да одредба члана 47 став 3 Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима (“Службени гласник Републике Србије” 20/09), којом је прописано да се процесна радња предузета према прописима државе молиље изједначава са процесном радњом предузетом према прописима Републике Србије, даје овлашћење суду да ове доказе – записнике користи у доказном поступку, с обзиром да по правилној оцени првостепеног суда то није противно основним начелима домаћег правног поретка и међународним стандардима о заштити људских права и основних слобода.

Уз сагласност странака, на основу члана 363 ЗКП, уз искључење јавности, извршен је увид у доказе који се налазе у запечаћеном омоту са ознаком “Строго поверљиво”, а који садрже податке заштићеног сведока “С1” и то у записник о саслушању сведока “С1” број 16-16/3-64/15 од 19.03.2015. године, сачињен од стране Државне агенције за истраге и заштиту Министарства сигурности БиХ, те доказе ближе описане на страни 12 пасус 1.

Такође, првостепени суд је, на основу одредбе члана 406 став 1 тачка 3 ЗКП, извршио увид у исказе сведока који су непосредно испитани пред истим председником већа у поступку који је претходио доношењу раније пресуде, и то у исказе сведока оштећене КК, сведока ЛЛ, ЛЈ, ММ, НН и ЊЊ, а такође је извршен увид у исказ заштићеног сведока са псеудонимом “С1”, испитаног путем видео-конференцијске везе са Окружним судом у Требињу, са записника о главном претресу од 08.10.2021. године, уз сагласност странака, у складу са одредбом Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима и чланом 9 Другог додатног протокола уз ову Конвенцију, посредством видео конференцијске везе, с обзиром да су исказали спремност да дају исказе на тај начин, а да је због лошег здравственог стања, година живота и тада постојеће епидемиолошке ситуације вируса “Covid 19” њихов долазак у Виши суд у Београду – Одељење за ратне злочине, био немогућ или знатно отежан.

Испитивање наведених сведока остварено је путем техничке везе током суђења, а сви учесници у поступку могли су да остваре ону врсту процесне комуникације са сведоком која је иначе могућа када та лица дају исказ док су физички присутна у судници. Странкама је било у потпуности омогућено постављање питања, а ради се о исказима сведока, између осталог сведока оштећене КК, као и заштићеног сведока са псеудонимом “С1”, који су значајни за утврђивање чињеничног стања, и по ставу Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине, како то правилно оцењује веће првостепеног суда, задовољени су сви критеријуми за прихватање оваквог начина испитивања, док је заштићени сведок са псеудонимом “С1” испитана уз примену мера заштите и искључења

јавности, сходно одредби члана 363 став 3 ЗКП, а у складу са правноснажним решењем Окружног суда у Требињу бр: 15 0 К 003718 18 Кзс 2 од 20.02.2018. године, којим су овом сведоку додељени статус заштићеног сведока и псеудоним "С1", а сви лични подаци су проглашени поверљивим одмах и одређено је да остају поверљиви након подизања оптужнице, а најдуже 30 година по правноснажности пресуде.

Стога, како је заштићени сведок "С1" испитана путем видео конференцијске везе са Окружним судом у Требињу на записнику о главном претресу од 08.10.2021. године, када су, како је то већ напред речено, сви учесници у поступку могли да остваре процесну комуникацију са сведоком као да су та лица физички присутна у судници и да је странкама било у потпуности омогућено постављање питања, то су жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, којима се оспорава законитост наведених доказа, оцењују као неосновани.

Неосновани су, по оцени овога суда и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, којима се указује да првостепени суд није поступио по налозима Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине из решења Кж1-По2 бр.2/23 од 02.06.2023. године, будући да је по оцени овога суда првостепени суд у поновном поступку, у мери у којој је то било могуће, поступио по налозима из наведеног решења Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине, тако што је у својству сведока на главном претресу испитао ОО, док у својству сведока није могла бити испитана ПП, будући да је иста преминула дана 02.12.2018. године, а што је утврђено из достављеног извештаја из матичне књиге рођених, која се води за матично подручје ..., под редним бројем ..., за годину 1948, о упису чињенице смрти сведока ПП, у који је првостепени суд извршио увид у доказном поступку на главном претресу, сведоци који су претходно испитани, ЕЕ, будући да је преминула 07.05.2019. године у ..., а што је утврђено из достављеног извештаја из матичне књиге умрлих број 03/1.1-202-1-2826/21 од 01.12.2021. године, издат од стране Одељења за општу управу Града Требиње, ДД будући да је преминуо, а што произлази из Матичне књиге умрлих број 03/1.1-202-1-1994/21 од 20.01.2021. године, издат од стране Одељења за општу управу Града Требиње, као ни сведоци ИИ, ЈЈ и НН, из разлога ближе наведених на странама 107 пасус 3 и 108 пасус 1 и 2 образложења побијане пресуде.

2.2 Истицање погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања

Према оцени Апелационог суда у Београду, Одељење за ратне злочине, неосновано се првостепена пресуда жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, оспорава због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, уз оспоравање оцене суда о изведеним доказима и његових чињеничних и правних закључака.

Неосновано се изјављеном жалбом браниоца окривљеног оспорава закључак првостепеног суда да је управо окривљени АА извршио предметно кривично дело, указујући на погрешну оцену исказа испитаних сведока, пре свега исказа заштићеног сведока "С1", али и осталих сведока којима је првостепени суд поклатио веру, уз истицање да је суд погрешно ценио садржину исказа сведока који немају непосредна сазнања о предметном догађају, са намером да их уподоби у исказ заштићеног сведока "С1", да је исти ценио као искрен, уверљив и у битним чињеницама доследан, што је потпуно неубедљиво, имајући у виду контрадикторности у исказу овог сведока који заиста могу бити само и једино производ конструкција које су прављене приликом

саслушања овог сведока од стране оних који су га испитивали, да именовани сведок нема апсолутно никаквих непосредних сазнања, да је исказ измишљен, пун нелогичности и животно и логички неубедљив.

Наиме, заштићени сведок са псеудонимом “С1” у исказу датом пред Државном агенцијом за истраге и заштиту БиХ детаљно је описала како је једне ноћи, за време рата 1992. године, између 22,00 и 24,00 часа, са мајком седела у њиховом стану, када су чуле два пуцња који су допирали из правца бараке у којој се налазио стан РР и СС, да је убрзо затим, након 1 до 2 минута, на њихова врата залупао АА звани “...”, син ТТ и ЋЋ, који је био намазан црном кремом по лицу, да је АА ушао у њихов стан, да је у рукама имао пушку и да јој је одмах саопштио да је убио РР и СС и да је то урадио како би осветио “...”, а појаснила је да се “...” презива ... и да је то био рођак АА, који је пар дана раније погинуо на првим борбеним линијама као војник Војске Републике Србије. На њено питање “Црни ,,,, шта си урадио?”, одговорио је “Убио сам РР и СС”. Потом га је питала зашто их је убио када су богаљи, а он је рекао да је осветио што је хтео осветити, као и да га је УУ препознала. Појаснила је да она није очевидац убиства брачног пара ..., већ да је само чула пуцањ и да не би ни знала да је АА извршио то убиство да одмах након тога није дошао код ње у стан и рекао “Замисли курва ме познала онако маскираног црног”, мислећи при том на УУ, која је пошла да му отвори врата. При овим наводима заштићени сведок је доследно остала и у исказу датом у истрази пред Окружним јавним тужилаштвом у Требињу, с тим што је додала да јој је АА рекао да је убио РР и СС како би осветио “...” и још једног младог војника са презименом ..., који је погинуо на ратишту у Сарајеву, а који је са својом породицом живео у истој бараци, испод стана у којем је живела породица ..., да се барака у којој је она становала са својом мајком налази изнад бараке у којој су живели брачни пар ..., у непосредној близини и да је врло добро чула пуцње непосредно пре доласка окривљеног АА у њен стан, да је АА том приликом у рукама имао велику пушку која је имала дрвени кундак светло смеђе боје, која се зове “Паповка”, као и да је након ове ноћи окривљеног АА видела неколико пута код једног багрема испод њиховог насеља, где су се мештани окупљали, а коју локацију су интерно звали “Радио Багрем”, да је АА седео међу мештанима и да се хвалио како је осветио “...” и ... Све наведено заштићени сведок са псеудонимом “С1” поновила је и у исказу датом на главном претресу, путем видео конференцијске везе, при чему је, на питање зашто је по њеном мишљењу АА те ноћи после извршеног убиства брачног пара ... дошао управо код ње у стан, а не код неког другог, изјавила да сматра да је он дошао управо код ње и њене мајке зато што су биле незаштићене жене и зато што га нико други не би примио у свој стан тако маскираног. Указала је да су њени односи са АА били коректни до критичног догађаја и да никада није била ни у каквом сукобу са окривљеним, као ни било ко из њене породице, да је њен мотив да сведочи у овом поступку то што жели да се правда задовољи на било који начин, да јој савест не би дозволила да каже нешто што није истина и да лажно сведочи против било кога, да она лично нема ништа против окривљеног, ни против његове породице, али да је чињеница да је окривљени извршио ово убиство.

Исказ заштићеног сведока под псеудонимом “С1” потврђен је писаним доказима прочитаним на главном претресу и то изводом из матичне књиге умрлих за ФФ број 03/1-1-202-1-1168/17 од 21.08.2017. године, издатог од стране Одељења за општу управу града Требиња, из кога је утврђено да је именовани преминуо 08.08.1992. године, а да је као место смрти означено место .. и извода из матичне књиге рођених за окривљеног АА, из којег је утврђено да је девојачко презиме његове мајке ..., при чему ни окривљени у својој одбрани није оспоравао да је ФФ био његов рођак, с тим што је у истрази изјавио да су

били сродници трећег или четвртог степена, док је на главном претресу изјавио да су били сродници четвртог или петог степена, чиме је, по правилној оцени већа првостепеног суда, очигледно покушао да умањи значај тог сродства, а што је покушао и наводима да нису били блиски јер је ФФ био мало старији од њега и да је живео у селу које се налази са друге стране реке Дрине у односу на село из којег потиче његова мајка. Са друге стране окривљени је потврдио да је породица ... живела у истој бараци као и његова породица, да су били комшије и да је са њиховим сином одрастао и дружио се, као и да је млади ФФ погинуо почетком рата на ратишту као војник ВРС.

Надаље, исказ заштићеног сведока под псеудонимом "С1" по правилној оцени првостепеног суда потврђен је и исказима сведока ЂЂ, ЛЛ, ЊЊ, ДД, ЈЈ, ММ и НН, мештана ... , који нису непосредни очевидци овог догађаја, али су у датим исказима сагласно изјавили да се након убиства РР и СС међу мештанима причало да је ово убиство извршио окривљени АА, о чему првостепени суд даје јасне, детаљне и довољно аргументоване разлоге на странама 83-85 образложења ожалбене пресуде, које као правилне прихвата и овај суд.

При томе је сведок ЂЂ у изјави датој у ОЈТ у Требињу изјавила да је у лето 1992. године, када су убијени РР и СС чула дојаве да је АА у томе учествовао, да је то чула од "народа", да се причало да су те ноћи АА и ХХ, звани "...", ушли у стан код ... и да су они то урадили, да је "... замотао тела и да је помогао АА да их изнесе и да је после тога "... извршио самоубиство и да никада није чула да се било које друго име, осим имена АА и "...", доводи у везу са убиством њених комшија РР и СС.

О томе да је сада покојни ХХ, са надимком "...", учествовао у овом догађају, у смислу да је помогао окривљеном АА да уклони мртва тела РР и СС, управо се изјашњавала и заштићени сведок са псеудонимом "С1", која је у изјави датој пред ОЈТ Требиње поменула да је "... те ноћи помогао АА да замотају и однесу тела, да зна да је "... једини од ближних комшија имао ауто – белог или жутог "Фићу" и да зна само да се "... убрзо након тога убио, а у датом исказу на главном претресу је појаснила да је чула од сада покојног "... да су тела однета аутомобилом "Фића", чини јој се жуте боје, који је возио сада покојни "... који је тела однео заједно са АА, али јој није познато да ли им је неко у томе помогао, нити зна када су тела однета. При томе је навела да је сигурна да је комшија ..., са надимком "..., те ноћи помогао АА да замотају и однесу мртва тела брачног пара ..., јер су јој то лично испричали окривљени АА и сада покојни "..., после догађаја и то код "Радио Багрема", на месту где су се окупљали мештани насеља како би сазнали за вести са ратишта и трачеве из насеља.

Да "... није учествовао у самом убиству, већ само у уклањању мртвих тела оштећених из стана, по правилном закључивању првостепеног суда указује чињеница да заштићени сведок наводи да се сећа да су "... и његова сада покојна мајка коментарисали како је "... том приликом могао и "... да убије, с обзиром да је спавао до танког преградног зида који дели њихов стан од стана ... и да је са друге стране тог зида био кревет на којем је лежао РР када је лишен живота, да јој је "... након убиства рекао како му је жао што РР и СС није за живота убацио у свој ауто да их изведе из ... до ... и да их на тај начин спаси, као и да јој никада нико није причао да је брачни пар ... убио ХХ "....

У прилог чињеници да ХХ звани "... није заједно са окривљеним АА учествовао у самом лишењу живота брачног пара ... говори и исказ сведока ЛЛ, дат пред Државом агенцијом за истраге и заштиту Министарства сигурности БиХ и пред ОЈТ у Требињу, у

којем наводи да се самоубиство ХХ "...” доводи у везу са тим што је можда видео или знао ко је убио брачни пар ..., с тим што је у првој изјави навео то као свој закључак, док је у изјави пред ОЈТ у Требињу појаснио да то није био само његов лични закључак, већ да је читав комшилук причао да је "...” извршио самоубиство из наведеног разлога, као и искази сведока оштећених ВВ и ББ, који су такође изјавили да су од мештана ... обавештени да је у ноћи убиства ХХ, звани "...”, видео окривљеног АА, те да се његово самоубиство које је уследило доводи са тим у везу.

По правилном налажењу првостепеног суда, наводи заштићеног сведока "С1" да је управо окривљени АА извршио предметно кривично дело, потврђени су и исказима сведока оштећених КК, ББ и ВВ, који су навели да имају сазнања да је окривљени АА убио њихове родитеље, при чему је сведок оштећени ББ навео да цео ... и пола ... знају да је управо окривљени АА убица његових родитеља и да никада није чуо да се неко други доводи у везу са овим догађајем, изузев окривљеног АА.

И по оцени овога суда, разлике у исказима између појединих сведока, као и разлике и противречности у исказима које је исти сведок дао пред тужилаштвом у претходном поступку и на главном претресу, и по оцени овога суда очигледно су резултат протекла дугачког временског периода, будући да је предметно кривично дело извршено пре тридесет година, да су поједини сведоци и по три пута испитивани, па је и по оцени овога суда немогуће очекивати да о свим појединостима, посебно оним које ни по чему нису карактеристичне да би их сведоци памтили толико дуги временски период, исказују на потпуно сагласан начин, чиме се не обеснажује њихово сведочење о главним и одлучним чињеницама, нити указује да исти не говоре истину.

У конкретном случају нужно је имати у виду и чињеницу да не постоји ниједан непосредни очевидац догађаја, а да је заштићени сведок са псеудонимом "С1" у својим исказима о одлучним и битним чињеницама које се односе на време у току ноћи када је чула два пуцња, опис окривљеног и начин на који јој је саопштио да је извршио дело, говорила доследно, док ситне неподударности у њеним исказима због протекла времена и неких детаља који нису карактеристични, који се односе на дужину времена које је окривљени провео код ње у стану, као и у погледу навода да се овај догађај одиграо у јуну или јулу 1992. године, на шта се жалбом браниоца окривљеног указује, не доводе у сумњу исказ наведеног сведока, нити га у делу који се односи на битне и одлучне чињенице чини непоузданим и неуверљивим, будући да је од критичног догађаја до исказа који је заштићени сведок дала на главном претресу, дана 08.10.2021. године, протекло више од 29 година, што је свакако утицало на прецизност и на сећања, због чега је правилно првостепени суд нашао да су такве неконзистентности код сведочења реалне и очекиване, док је исказ заштићеног сведока "С1" у кључним деловима, који се односе на одлучне чињенице и опис дешавања, и по оцени овога суда поуздан, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 87-89 дао јасне и непротивуречне разлоге.

Стога је првостепени суд, анализирајући све наведене исказе заштићеног сведока са псеудонимом "С1", правилно исте оценио као искрене, уверљиве и у битним чињеницама доследне, поткрепљене и у складу са исказима сведока оштећених ББ, ВВ, КК и сведока ЉЉ, ЂЂ, ЛЛ, ЊЊ, ДД, ЈЈ, ММ и НН из претходног поступка, као и са исказом сведока ЊЊ из претходног поступка и са главног претреса, који су сагласни у својим наводима да се после овог убиства међу мештанима у ... причало да је ово убиство извршио окривљени АА, па је њене исказе као такве и прихватио, правилно налазећи да

заштићени сведок под псеудонимом “С1” није имала разлога да окривљеног АА неосновано терети, са чим у вези су упечатљиви и правилно оцењени као искрени наводи заштићеног сведока да је њен мотив да сведочи у овом поступку то што жели да се правда задовољи на било који начин, да јој савест не би дозволила да каже нешто што није истина и да лажно сведочи против било кога, да она лично нема ништа против окривљеног, ни против његове породице, али да је чињеница да је окривљени извршио ово убиство.

Имајући у виду наведено, правилно је првостепени суд исказе сведока оштећених ББ, ВВ, КК и сведока ЉЉ, ЂЂ, ЈЈ, НН, ДД, ЈЈ, ММ и НН из претходног поступка, као и исказ сведока ЊЊ из претходног поступка и са главног претреса, који су сагласни у својим наводима да се после овог убиства међу мештанима у ... причало да је ово убиство извршио окривљени АА, да је након овог убиства окривљени напустио ... и да се никада више није ту вратио, као и сагласне тврдње сведока-оштећених ББ и ВВ, сведока ЈЈ, ЊЊ, ДД, ЈЈ и НН из претходног поступка, да се ниједно друго име осим имена окривљеног није доводило у везу са овим убиством, исте прихватио као искрене, уверљиве, налазећи да ниједан од ових сведока није имао разлога да неосновано терети окривљеног, посебно када се има у виду да су сви ови сведоци, као и сам окривљени, изјавили да нико од њих није био у сукобу или уопште у лошим односима са окривљеним.

Такође, правилно је првостепени суд прихватио сагласне изјаве сведока ЂЂ, ЈЈ, ЈЈ, ЗЗ, сведока-оштећених ББ, ВВ и КК, као и заштићеног сведока са псеудонимом “С1”, када је у питању опис личности, односно карактера окривљеног АА, тј., да је волео да пије алкохол, да је био проблематичан човек, агресиван, да се тукао, да су га се сви клонили, да је пљачкао куће, налазећи да су изјаве наведених сведока у том делу искрене и међусобно се потврђују и допуњују, при чему су исте у складу и са изјавом сведока ЦЦ, припадника МУП РС у пензији, у делу у којем описује АА као лице које је било карактеристично по израженој ароганцији у понашању, да је у пролеће 1992. године виђао окривљеног АА са неким лицима која су била склона вршењу кривичних дела и прекршаја, као што су кривична дела крађе, тешке крађе, крађе аутомобила, преваре итд, али и са лицима која су вршила и нека тежа кривична дела и која су већ била хапшена за одређена кривична дела, па је постојала индиција да и окривљени АА можда врши нека кривична дела, а до којих сазнања су током 1993. године и дошли, да је такође имао информацију да је окривљени АА склон конзумирању алкохола, а чију изјаву је потврдио и сам окривљени који је у одбрани датој на главном претресу навео да је шверцовао бензин и цигарете током 1992-93. године, а да је након тога био осуђен због кривичног дела крађе и да је издржао казну у Окружном затвору у Београду због тога што је продавао неке украдене шофершајбне, док су и по оцени овога суда мање противречности у исказима наведених сведока, везане за то да ли је окривљени био склон злоупотреби блажих опојних дрога (марихуана), као и да ли је исти био мобилисан, без значаја за одлуку у овој кривичноправној ствари, као и за оцену веродостојности исказа наведених сведока.

Међутим, правилно је првостепени суд закључио када није прихватио део исказа сведока ЂЂ и део исказа сведока-оштећене КК, у коме наводе да је, према њиховим сазнањима, осим окривљеног АА, у лишењу живота РР и СС учествовао и сада покојни ХХ, звани “...”, затим правилно није прихватио ни део исказа сведока-оштећене ВВ, у делу у којем је навела да су према њеним сазнањима њени родитељи лишени живота хладним оружјем, а такође није прихватио ни наводе сведока ЈЈ, НН, ЊЊ, КК и ММ, који су, приликом испитивања на главном претресу путем видео конференцијске везе,

негирали да их је неко пре сведочења контактирао и да су имали било какве претње везано за сведочење у овом предмету, а због чега правилно није прихватио ни делове исказа сведока ЛЛ и НН са главног претреса у делу у којем су изменили своје изјаве дате у истрази пред ОЈТ у Требињу, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 92 до 95, дао јасне, довољно аргументоване и за Апелациони суд у Београду у свему правилне разлоге.

Приликом утврђивања одлучне чињенице – присуство окривљеног АА у ..., правилно је првостепени суд оценио да исказима сведока ЧЧ, ЦЦ, ЦЦ, ШШ, ААА и ААБ, који су навели да су окривљеног АА виђали у ..., .., у августу месецу 1992. године, није доведена у сумњу чињеница да се окривљени у време извршења кривичног дела, дана 18.08.1992. године, налазио у ..., о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 95 до 97, дао јасне, довољно аргументоване и за овај суд у свему прихватљиве разлоге, правилно налазећи да су искази наведених сведока нелогични, неуверљиви, међусобно контрадикторни и дати са циљем да помогну окривљеном у избегавању кривице.

Приликом утврђивања ове одлучне чињенице, тј. присуство окривљеног АА у ..., правилно је првостепени суд узео у обзир и то да је из оверене копије картона личне карте на име АА, достављене од стране СЈБ Фоча бр. 13-1/02-230.4-65/16 дана 18.08.2016. године, Окружном тужилаштву у Требињу, утврђено да је АА издата лична карта регистарског броја..., серијског броја ... дана 25.08.1988. године, са роком важења 10 година и променом пријаве пребивалишта од 12.03.1991. године у ..., Чукарица. Међутим, узимајући у обзир чињеницу да окривљени не спори да је у периоду од априла до краја јуна боравио у ..., али да је у августу месецу боравио у ..., где је продавао на улици гориво у цигарете, да је сведок НН у изјави датој на главном претресу изјавио да је АА био на релацији ... – ..., да је долазио из ... у ... код родитеља и враћао се, да је сведок ЕЕ у датој изјави пред ОЈТ Требиње изјавила да је АА био негде одсутан по пар месеци, па се појављивао у..., да се последњи пут појавио за време рата 1992. године, да је сведок оштећени ББ у датој изјави пред ОЈТ Требиње навео да је окривљени АА често одлазио у ... где би се задржавао неко време, да му није био познат разлог његових одлазака у ..., али да мисли да је он тамо деловао у криминалним круговима и да је видео просперитет у том криминалу, правилно је првостепени суд утврдио да окривљени у периоду који је претходио инкриминисаном догађају јесте боравио повремено у ..., али да је често боравио и у ..., будући да испитани сведоци, мештани ... и то сведоци ЛЛ, ЂЂ, ЊЊ, ЕЕ, НН, ЈЈ и ДД, коначан одлазак окривљеног из тог места везују за време непосредно након убиства брачног пара ..., па стога чињеница да је окривљени повремено боравио у ..., и по оцени овога суда не доводи у сумњу чињеницу да се окривљени у време извршења кривичног дела, дана 18.08.1992. године, налазио у ..., као и неколико дана пре и након тога, посебно када се има у виду да ниједан од шест испитаних сведока који су изјавили да су окривљеног током августа месеца виђали у ..., није могао децидирано да тврди да га је тих дана када су РР и СС лишени живота виђао у ...

Из свих изнетих разлога, жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, којима се оспорава оцена исказа свих напред наведених сведока, за овај суд су неприхватљиви и као такви оцењени као неосновани.

Што се тиче оцене одбране окривљеног АА, правилно је првостепени суд наводе да су у време извршења овог кривичног дела на подручју ... биле присутне паравојне формације, а што у конкретном случају и није спорно, које чињенице је навела и

заштићени сведок са псеудонимом “С1”, а које у својим исказима помињу и сведоци НН и ЛЛ, оценио као усмерене на избегавање кривице покушајем да се укаже на друге могуће учиниоце кривичног дела. По оцени овога суда, на овако правилан закључак првостепеног суда указује управо чињеница да су и поред тога што је на подручју ... било српских паравојних формација, затим поред тога што су чланови породице младог војника ... живели у насељу и отац погинулог чак био љут на мештане Србе који доносе храну и на други начин помажу брачном пару ..., као и поред тога што су војници Војске РС повремено долазили кући са борбене линије и проводили време у насељу, испитани сведоци мештани ... ЂЂ, ЛЛ, ЊЊ, ДД, ЈЈ, ММ и НН, као и сведоци оштећени, без обзира на њихову националну припадност, изјавили да се после убиства РР и СС у насељу причало да их је убио управо окривљени АА, као и да се ничије друго име осим његовог није помињало у вези са извршењем овог убиства, при чему су сви наведени сведоци сагласни у својим изјавама да су били у добрим односима са АА, што је и сам окривљени потврдио, па стога и по оцени овога суда наведени сведоци тим пре немају разлога да неосновано терете окривљеног АА за нешто што није учинио, већ такви њихови искази само потврђују исказ заштићеног сведока “С1” у делу у којем је навела да окривљени није крио да је лишио живота РР и СС, да се, након што је то учинио и одмах затим њој саопштио, наредног дана тиме и лично хвалио у насељу на месту где су се окупљали и дружили мештани на ливади испод багрема коју су у жаргону називали “Радио Багрем”.

Одбрана окривљеног АА, у делу у којем наводи да је југословенски настројен и да људе није гледао кроз њихову националну припадност и по оцени овога суда оповргнута је исказима сведока ЗЗ и исказима сведока-оштећених ВВ и ББ, док је одбрана окривљеног у делу у којем негира да је током свог боравка у... у периоду 1992. године и генерално на почетку рата носио било какве маскарне одевне предмете, оповргнута исказима заштићеног сведока са псеудонимом “С1”, која је изјавила да је окривљени након убиства, када је дошао у њен стан, на себи имао маскарне панталоне, као и сведока ЕЕ, која је изјавила да се АА последњи пут појавио у ... 1992. године и да се сећа да га је тада видела у маскарним панталонама. Такође, одбрана окривљеног АА у делу у којем наводи да је сведок са псеудонимом “С1” била удата за лице муслиманске националности, које је убијено почетком рата и да не зна та ли је то био мотив за њене изјаве, оповргнута је исказом заштићеног сведока са псеудонимом “С1” на главном претресу, у делу у којем је појаснила да је име њеног супруга ... и да је из мешовитог брака, да није ни Муслиман, ни Србин, при чему је, како је то већ напред речено, правилно првостепени суд закључио да заштићени сведок није имала разлога да окривљеног АА неосновано терети, оцењујући као искрене напред цитиране наводе заштићеног сведока у погледу њеног мотива да сведочи у овом предмету.

И по оцени овога суда, окривљени АА је своју одбрану током овог кривичног поступка мењао у циљу избегавања кривице и максималног дистанцирања од овог кривичног дела, а што правилно првостепени суд детаљно анализира у образложењу ожалбене пресуде, на странама 99 и 100, правилно је оцењујући као нелогичну, неуверљиву и оповргнуту исказима заштићеног сведока са псеудонимом “С1”, исказима сведока ЂЂ, ЛЛ, ЊЊ, ДД, ЈЈ, ММ и НН и сведока-оштећених КК, ББ и ВВ и као такву очигледно усмерену на избегавање кривице.

При томе, и по оцени овога суда, околност да посмртни остаци оштећених РР и СС до данас нису пронађени и идентификовани, не доводе у сумњу чињеницу њихове смрти, која је поред исказа свих испитаних сведока, правилно утврђена и на основу решења Основног суда у Фочи број П 106/04 од 02.06.2005. године, извода из матичне

књиге умрлих за РР број 03/1.1-202-1-934/16 од 16.08.2016. године, издатог од стране Одељења за општу управу града Требиња и извода из матичне књиге умрлих за ВВ број 03/1.1-202-1-646/16 од 07.06.2016. године.

Приликом утврђивања датума извршења кривичног дела, првостепени суд је пошао од тога да је сведок-оштећена КК у исказу датом пред Окружним јавним тужилаштвом у Требињу изјавила да је вест о смртном страдању својих родитеља РР и СС сазнала од ААВ, која је дошла код ње кући и лично јој саопштила да је чула од своје породице да су њени родитељи убијени дана 18.08.1992. године, око 02,00 часа, од стране лица по имену АА, звани “...”, хицима из ватреног оружја, а да је касније сазнала да се ради о АА, сину ... и ..., а што је сведок-оштећена поновила и у исказу датом на главном претресу, наводећи да је за смрт својих родитеља сазнала од своје комшинице ААВ, другарице ..., где су скупа одрасле, а која је данас удата и живи у ..., да је она дошла лично да јој каже да су јој родитељи убијени 18.08. у 02,00 сата по поноћи, а на питање од кога је њена комшиница то чула, изјавила је да је ту особу навела као заштићену, да није хтела да каже њено име, да не би угрозила живот ни њој, ни њеној породици. Исказ сведока оштећене КК у погледу датума извршења кривичног дела потврђен је исказима сведока оштећеног ББ, сведока ЉЉ, затим писмом сведока оштећеног ББ од 31.08.1992. године на формулару Међународног комитета Црвеног крста, упућеног његовој сестри, сведоку оштећеној ВВ, као и потврдама Државне комисије за тражење несталих број 06/5-722-Е/04 од 09.09.2004. године за РР и Државне комисије за тражење несталих број 06/5-723-Е/04 од 09.09.2004. године за СС, из којих доказа је правилно првостепени суд на поуздан начин утврдио да су оштећени РР и СС лишени живота 18.08.1992. године, док су жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се указује да суд није утврдио тачно време смрти оштећених, оцењени као неосновани.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, указује да првостепени суд није утврдио мотив лишења живота РР и СС.

Наиме, у време извршења овог кривичног дела био је у току унутрашњи оружани сукоб на простору Босне и Херцеговине, између оружаних снага Војске Републике Српске са једне стране и Армије БиХ и Хрватског вијећа одбране са друге стране. На основу сагласних изјава заштићених сведока са псеудонимом “С1”, сведока оштећене ВВ и сведока НН и ЛЛ, правилно је првостепени суд утврдио да су у августу месецу 1992. године оштећени РР и СС били једини цивили муслиманске вероисповести у ..., с обзиром да су сви остали, укључујући и њиховог сина ББ, већ избегли са подручја ..., услед страха за своју безбедност и животе у овом месту, које је било под контролом Војске Републике Српске, а разлог за њихов останак је, према сагласним изјавама наведених сведока, била чињеница да су РР и СС били стари, да је РР био тешко болестан и слабо покретан и да су веровали да као таквима нико неће наудити, будући да никада никоме ништа нажао нису учинили. При томе је сам окривљени у својој одбрани навео да је пре ратних збивања био у добрим комшијским односима са оштећенима и да се дружио и ишао у школу заједно са њиховим сином ББ, а што су потврдили и сведоци оштећени и сви остали испитани сведоци-мештани ...

С обзиром на наведено, а имајући при том у виду да је из исказа заштићеног сведока са псеудонимом “С1” правилно првостепени суд утврдио да јој је окривљени саопштио да је оштећене лишио живота да би осветио свог рођака “...”-ФФ, који је, дана 08.08.1992. године, погинуо на линији борбе као војник Републике Српске и младића ..., његовог комшије који је почетком рата погинуо на ратишту код Сарајева, са којим је

окривљени, према сопственој изјави одрастао и дружио се, то је по оцени овога суда правилно првостепени суд утврдио да једини мотив за лишење живота брачног пара ... од стране окривљеног представља чињеница да су они били једини преостали припадници муслиманске вероисповести у ..., односно припадници народа са чијом је војском била у сукобу војска народа којем он припада, а у ком оружаном сукобу је неколико дана раније као војник погинуо његов рођак ФФ и његов први комшија, младић ... са којим је одрастао, чиме је и по оцени овога суда на несумњив начин доказано да постоји тесна повезаност између инкриминисаних радњи окривљеног и оружаног сукоба, правилно искључујући могућност да је до предметног убиства дошло због користољубља, о чему је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде, на странама 104 и 105, дао јасне и за овај суд у свему правилне разлоге.

У ситуацији када постоји исказ заштићеног сведока који је и по оцени овога суда конзистентан, убедљив и непротивурчан током читавог кривичног поступка у погледу одлучних чињеница које су предмет доказивања и који је у погледу чињенице да јој је окривљени АА саопштио да је извршио убиство брачног пара ... у складу са исказима испитаних сведока оштећених ББ, ВВ, КК и сведока ЉЉ, ЂЂ, ЛЛ, ЊЊ, ДД, ЈЈ, ММ и НН из претходног поступка, као и са исказом сведока ЊЊ из претходног поступка и са главног претреса, који су сви потврдили да се након убиства брачног пара ... по целом комшилуку причало да их је убио АА и да се ниједно друго име, осим имена окривљеног АА, није помињало везано за извршење овог убиства, да је према исказу сведока ЊЊ, приликом куповине стана који је претходно био у власништву покојних РР и СС и одласка код нотара у ..., ради овере уговора о купопродаји стана, том приликом унук сада покојних РР и СС, односно ... и КК син, ..., рекао да ће “кад, тад пронаћи АА, па нека он бежи”, да према исказима сведока ЛЛ, ЂЂ, ЊЊ, ЕЕ, НН, ЈЈ и ДД, окривљени АА, након што је напустио ..., до чега је дошло убрзо након убиства брачног пара ..., више никада није дошао у ..., да се није појавио чак ни на сахрани сопственог оца у ..., како је изјавила сведок ЊЊ, а што је потврдио и сам окривљени, правилно је првостепени суд, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, нашао да аутентичност исказа заштићеног сведока под псеудонимом “С1” ничим није доведена у сумњу, а посебно није доведена у сумњу чињеницом да сада покојним сведоцима ЕЕ и ДД, који су преминули пре почетка главног претреса, приликом испитивања у истрази пред надлежним државним органима БиХ нису постављана поједина питања и није им предочаван исказ заштићеног сведока и што у току овог кривичног поступка није испитана у својству сведока ПП, за коју је утврђено да је преминула 02.12.2018. године.

2.3.Истицање повреде Кривичног закона

По оцени Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, правилно налазећи да сама чињеница да окривљени АА током немеђународног оружаног сукоба у БиХ није био припадник било којих оружаних формација, не доводи у питање правну квалификацију овог кривичног дела, будући да према међународном хуманитарном праву, ратни злочин може извршити свако, па и цивил, при чему једини услов јесте то да је злочин довољно повезан са оружаним сукобом који је у току, а што је, како је то већ напред речено, у конкретом случају на несумњив начин доказано, правилно налазећи да је окривљени АА поступао са директним умишљајем, с обзиром да је био свестан да испаливањем два хица из пушке у тела оштећених РР и СС, који су били стари и немоћни

цивили бошњачко-муслиманске народности, исте лишава живота, што је и хтео, да би на тај начин осветио смрт свог крвног сродника ФФ, који је 08.08.1992. године, погинуо на борбеној линији као војник Војске Републике Српске и смрт свог комшије ..., са којим је одрастао, а који је такође погинуо почетком рата као војник Војске Републике Српске у немеђународном оружаном сукобу са оружаним снагама војске армије БиХ, при чему је несумњиво био свестан да је његово дело забрањено, а што је све детаљно образложено у побијаној пресуди.

III

Оцена одлуке о кривичној санкцији - разлози за усвајање жалбе тужиоца-

Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, испитао је првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, по жалби јавног тужиоца за ратне злочине и по службеној дужности у односу на жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Булатовића, с обзиром да је жалба изјављена због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, али не и због одлуке о казни, па је донео одлуку као у изреци пресуде.

Наиме, првостепени суд је, приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА, полазећи од опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 5 КЗ СРЈ и сврхе кажњавања из члана 33 КЗ СРЈ, ценио све околности прописане одредбом члана 41 КЗ СРЈ, од којих зависи врста и висина кривичне санкције, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио да исти није осуђиван, да је отац пунолетног детета, запослен, као и протек времена од извршења кривичног дела, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио тежину извршеног кривичног дела, настале последице у виду смрти два лица, а сходно примедбама из другостепеног решења суд је подробније и критичније ценио чињенице да су оштећени РР и СС били једина два преостала припадника муслиманске националности, који нису били у стању да пруже било какав отпор окривљеном према цивилима, који су били потпуно беспомоћни, недужни и незаштићени, као и чињеницу да оштећени ничим нису испровоцирали окривљеног, који их је пре оружаног сукоба познавао и са њима био у добрим односима.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца за ратне злочине указује да је првостепени суд превелики значај дао олакшавајућим околностима на страни окривљеног, док није у довољној мери ценио отежавајуће околности, посебно чињеницу да су се оштећени РР и СС пре оружаног сукоба познавали са окривљеним, били са њим у добрим односима, а уједно били и једина два преостала припадника муслиманске националности у ... који нису били у стању да пруже било какав отпор окривљеном, да су били потпуно беспомоћни и незаштићени, те да ничим нису испровоцирали поступање окривљеног према њима.

Стога је Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, ценећи све напред наведене олакшавајуће и отежавајуће околности које је правилно првостепени суд утврдио на страни окривљеног, а дајући им адекватан значај, првостепену пресуду преиначио у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног АА, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 12

(дванаест) година, оцењујући да је ова казна нужна, али и довољна мера кривично-правне заштите, сразмерна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, као и да ће се казном затвора у наведеном трајању у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 33 КЗ СРЈ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 5 КЗ СРЈ.

Из свих изнетих разлога, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине је, на основу одредбе члана 459 став 1 и члана 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић, с.р.**

**Председник већа-судија
Растко Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић